

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 36. Controversia de loco Oratori Hispaniæ assignando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæc. XVI.
A. C. 1563.

ringium adibant, supplices, ut is huic negotio suam adjungeret operam, Gallosque Oratores eo induceret, quatenus publicæ utilitatis causa quicquam de suis prætensionibus remittere velent; verum Cardinalis hoc negotium in se suscipere renuebat, præsciens, quod operam luderet, hinc Legatis respondit, fuisse statutum in Galliis, ut eidem Lansaco illuc revocato sufficeretur Joannes Morvilerius Episcopus Aurelianensis, qui perpaucis ante diebus Tridentum venisset, proin interventuros esse Oratores, tam Ecclesiasticos, quam Laicos.

§. XXXVI.

Controversia de loco Oratori Hispanica assignando.

Pallav. c. 15.
num. 2.

Igitur Legati aliud consilium alias in deliberationem adductum, iterum tentabant; erat autem illud, ut Hispanus Orator e regione Præsidum consideret, quemadmodum federat Lusitanus ætate Julii III. cum litigaret cum Hungarico Legato: quamvis vero Oratores Gallicani hoc consilium rejecissent, Legati tamen sperabant ab auctoritate Lotharingii, in quo studium majus, & minor animi commotio inerat, eos flecti posse; reipsa enim censebat Cardinalis Lotharingius, Gallos, si

Sedes

Sedes antiqua illis fervaretur, nihil Sæcul. XVI.
A. C. 1563.
moraturos, etiam si locus extra ordinem
Hispaniæ Oratori concederetur.

Attamen non eadem opinio infederat Lanfaco, & Ferrerio, qui contende-
bant, quod salva conservari debeat
dignitas Christianissimo Regi, qui pri-
mum post Cæsarem locum occuparet,
ac Hispaniæ Orator post Franciæ Le-
gatos collocaretur, cum in mandatis
haberent, ut tunc, si quid attentare-
tur ad hoc jus in controversiam revo-
candum, quantocius inde discederent,
præciperentque, quatenus & Præsules
Galli Synodum relinquerent, denun-
tiata perduellionis pœna, atque bono-
rum proscriptione: equidem Legati fir-
miter oblitendo, Gallos tandem cessu-
ros sperabant, verum inde Oratores
magis adhuc exacerbati existimabant,
quod Præsides non modo de Sessioni-
bus, sed etiam de Congregationibus
loquerentur, in quibus juxta loci situm
Sedes, quæ e Regione Legatorum est
collocata, magis honorifica, imo etiam
nobilior fuisset ipso loco, qui Cæsaris
Oratoribus erat assignatus: hinc falsa
hac suspitione præventi sibi in animum
inducebant, opportunitatem a Legatis
quæri ad Synodum dissolvendam, unde
abs dubio dissidium oriretur inter Fran-
ciæ, & Hispaniæ Reges, iniquissimo
E 5 pror-

Sæcul. XVI.
A.C. 1563 prorsus tempore, ubi omnis dissensio Galliarum Regno circa Religionis negotium summopere periculosa foret: cum vero Legati per Cardinalem Lotharingium de falsa persuasione, quam Oratores Galli conceperunt, edocti essent, per eundem Purpuratum eisdem significarunt, quod ea, quæ in favorem Lunensis Comitis petiissent, duntaxat respicerent Sessiones, in quibus ex locorum situ Sedes Hispano designata eandem prærogativam non indicaret, quæ in Conventibus cernebatur; ab his vero veluti privatis functionibus ut abstineret Lunensis Comes, se postea daturus operam, spondebant.

Hac tamen via nondum sublatae erant omnes difficultates; quippe idem contentionis argumentum redire potuisset in publicis supplicationibus, ac solemnibus Sacrificiis, in pacis osculo, & thuris suffimento; de quibus Lotharingio alia non suppetebat ratio, nisi ut Hispanus Orator cederet, sicque litem declinaret. Ceterum etiam de Conventibus consilium ab eodem excogitatum est, ut sederet Hispanus ex adverso legatorum, sed extra ordinem Oratorum, & prope Antistitem, qui a secretis erat; ita tamen, ut ea sedes haud videretur a Concilio, aut a Legatis Lunensi Comiti destinata, ne quid

quid sibi novi juris inde acquireret: Sæcul. XVI. A.C. 1563.
 verum hæc omnia illis, quorum inter-
 erat, haud consultis Lotharingius pro-
 ponebat, incertus, an, necne consen-
 furi essent Galli Oratores. Tandem Ora-
 tores a lite desistebant, nec eorum mo-
 tus ultra progrediebantur.

§. XXXVII.

*Vicecomes unacum Papæ responsis
 Tridentum redux.*

Porro Legatorum sollicitudini quod-
 dam levamen attulit præsentia Vi-
 cecomitis Ventimilliensis Episcopi, qui Lettr. anec-
 dote. ou
 mem. histor.
 du Nonce
 Visconte t. I.
 pag. 3.
 die vigesima nona Januarii Tridentum
 venerat, prout ipsemet in quadam epi-
 stola ad Cardinalem Borromæum die
 quarta Februarii data testatur his ver-
 bis: „Die vigesima nona Januarii in
 hanc Urbem Tridentinam bonis avibus
 „adventans Papæ Legatis de legationis
 „meæ successu rationem reddidi, ac
 „nomine Pontificis salutato Cardinale
 „Lotharingio eidem nuntiavi, quod
 „Sanctitas sua prosperum Concilii exi-
 „tum ab eo sibi polliceretur. De ce-
 „tero postquam plures Patres, ac Theo-
 „logos certiores reddideram, quod San-
 „ctitas sua tandem dissidia penitus ex-
 „tincta summopere desideraret, rur-
 „sus habebantur congregationes, quæ ta-
 „men interruptæ fuerant ob dissensiones
 ex